

Can Mas Vila

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 11 Parcel·la 49
Emplaçament Veïnat de Ponent
Alçada: 52

Coordenades:

Latitud: 41.73522
Longitud: 2.66518
UTM Est (X): 472156
UTM Nord (Y): 4620433

Classificació

Número de fitxa 08082 - 181
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Segons el catàleg de Masies i cases rurals en sòl no urbanitzable (Pàg. 11 i Fitxa 08) consta amb el Nivell A de protecció, que segons l'article 8 correspon a les masies i cases rurals d'alt valor arquitectònic i estètic.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: 001804000DG72A0001YJ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2022 - 12:08

Descripció

Can Masvila està situada en el veïnat de Ponent, entre Can Vidal i Cal Carreter. És de planta rectangular amb la coberta a dues aigües, de teula àrab i el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia. S'estructura en dues crugies i tres plantes, essent la darrera el sota-cobert. Pels volts de l'any 2005 fou totalment reformada. Les obertures de les diferents plantes es distribueixen simètricament, tant pel que fa a la horitzontalitat com a la verticalitat. Totes elles estan emmarcades per carreus de pedra calcària. Els ampits estan motllurats. Destaca l'eix central de la casa amb una portalada dovellada amb marxapeus, al damunt, un finestral amb conopial gòtic i dentat amb arquets. Les impostes estan ornades per dues cares, una a cada costat. Correspon al finestral de la sala noble de la casa. Al damunt, dessota el carener, hi ha un finestral d'estil gòtic biforat amb columneta i impostes decorades.

A mà dreta de la façana destaca una galeria oberta separada per pilars. A la planta baixa totes les obertures presenten els arcs rebaixats, de pedra calcària, oberta al jardí; mentre que a la planta pis, l'espai obert entre els diferents pilars se substitueix per una barana de ferro i una biga que sustenta la coberta.

La façana està arrebossada i pintada. Destaca la volada del ràfec amb punta de diamant i l'espantabruixes del carener. A la coberta sobresurten tres fumerals amb les parets decorades de pedra irregular i el barret de rajol amb coberta de teula a doble vessant.

A la façana de ponent hi ha un altre porxo de característiques semblants al situat a la dreta, però a la planta pis hi ha un terrat pla.

Observacions:

Actualment és una casa de turisme rural.

La casa, com totes les del municipi, disposava a proximitat d'una deu d'aigua coneguda amb el nom de la font del Mas Vila. Conserva el pou antic amb pilars de maó i murs de pedra.

Història

El primer document conservat on es parla Mas Vila és el fogatge de 1497, on consta com a propietat "d'en Vila".

En llarg del segle XVI el mas apareix en els diferents llibres parroquials però no el nom del propietari, que en canvi surt esmentat com a "habitant de", "masover de", "treballador de". L'any 1599 per exemple, es documenta la mort de Baldiri Torras, habitant del Mas Vila. I en segle XVII hi ha diversos casos semblants: l'any 1602, l'esposa de Miquel Bruguera, "habitants del Mas Vila" és padrina en un bateig. O l'any 1620, Francesc i Margarida Pelegrí, del Mas Vila, bategen la seva filla Elionor, o encara dos anys després, el 1622, mor Juberta, vídua del Mas Vila. L'any 1632, mor Francesc Pelegrí, masover del Mas Vila. L'any 1649, Pere Nadal i la seva esposa Margarida habiten el Mas Vila i el mateix any mor Antoni Vila, treballador.

A la segona meitat del segle XVII, l'any 1667 Joan Vila consta com a fadrí i és l'administrador de la confraria de Sant Isidre.

Entre els anys 1668 i 1674, Jacint Vila, propietari del Mas Vila, i maridat amb Maria Anna, és l'administrador de la confraria de la Mare de Déu del Roser i consta que és pare d'Isidre.

L'any 1668 Antoni Vila i Maria, bategen la seva filla, Maria; i en són padrins Pau Buscastell i Astàsia Tusell de Gaserans.

L'any 1687, mor Magdalena Falgueres, dona del masover.

L'any 1687 consta empadronat Martí Blanch.

L'any 1690, en són habitants del mas, en Cebrià Planas i la Margarida.

L'any 1717, el matrimoni format per Pere Fiol i Margarida Avellaneda consten com habitants masovers del Mas Vila.

En el cens parroquial de l'any 1737, el rector Tomàs Vila anota com a habitants de la casa el matrimoni format per Jacint Planasdevall i Mariona, de cinquanta anys, que hi viuen amb els seus fills, Elena, Francesc, Josep i Jacint. També viu amb ells el mosso Josep Bitlloch i el pastoret Miquel Martí. I els cambrers Josep i Teresa Jordà i Antònia Mora.

L'any 1778 i almenys fins a 1792, Francesc Mateu i Maria Roca entren com a masovers.

Sembla que durant la guerra del Francès, la casa vella fou cremada pels francesos. Un cop foragitats, la família la reconstruí de nou.

L'any 1824 consta com a masover Josep Bassach provinent de Sant Genís de Palafolls.

En el padró de l'any 1889, hi resideixen tres germans: Josep, Quirze i Caterina Mercader i Formiga, fills de Pau Mercader i Rita. I una dada interessant és la proporcionada pel cens parroquial de 1896 on la casa consta com a propietat de Josep Mercader i Formiga. Aquest es casa l'any 1890 amb Anna Oliver i Bruguera. Aquesta mor però l'any 1899 molt jove deixant quatre fills petits: Concepció, Rita, Josep i Joan.

El mateix any el vidu, es casa en segones núpcies amb Maria Cornellà i Torrent (†1923), amb qui no sembla que tindrà cap altre fill. En fer-se grans, a la casa també hi viurà el fill Josep amb la seva esposa, Joaquina Romaguera. Malauradament la jove esposa mor amb trenta-tres anys deixant set filles: l'Àngela, la Maria, la Concepció, la Remei, la Rita, la Pilar i la Faustina. A la casa també hi viu el mosso, Lluís Duran.

Quan el pare mor l'any 1950 amb vuitanta set anys, la família continuarà a vivint a la casa pairal. La pubilla es casa el mateix any amb Lluís Torrent i Massaguer i es quedaran a viure a la casa. El mateix 1950 neix la seva pubilla, la Joaquina Torrent i Mercader.

A inicis dels anys seixanta, els descendents s'iniciaren en el cultiu de la pomera, essent pioners en el poble. Les primeres varietats plantades foren “delicius”, “Golden”, “vellesa de Roma” i “verda donzella”. Més endavant també plantaren amb èxit la pera llimonera.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

